

Puikkarointi

Oulun seurakuntien lähetystyön tiedote • 1/2009

Päällimmäisenä

Oulun seurakunnat tarjoavat nuorille mahdollisuuksia tutustua ja sitoutua lähetystyöhön. Tuiran Missioklubi on viikoittaisissa kokoontumisissaan perehtynyt Tansaniaan ja kerännyt matkakassaa myymällä uusia ja vanhoja tavaroita, siivoamalla, keittämällä kirkkokahveja sekä tarjoamalla lähetyslounasta. Kesäkuussa tuiralaiset suuntaavat Ilebulaan. Siellä he tutustuvat sairaalan toimintaan ja osallistuvat orpokodin töihin, vierailevat koulussa sekä nauttivat Tansanian kauniista luonnosta. Ryhmän vetäjä Anna-Leena Yläne arvelee, että kokemus opettaa nuorille parhaiten lähetysvastuuta.

Karjasillan seurakunnan Kaakkurin gospelbändi ja Hjelpi-ryhmä tekevät tutustumis- ja avustusmatkan Vienan Karjalan Kalevalaan helatorstain tietämillä. Ryhmäläiset käyvät lastenkodissa, jonne he lahjoittavat mm. hygieniatarvikkeita. Lisäksi he osallistuvat lasten ja nuorten päivään. Projektin tarkoituksena on avartaa nuorten näkemystä maailmasta ja lähihistoriasta, integroida lähetys ja diakonia osaksi toimintaa, tarjota aineksia asennekasvatukseen sekä rakentaa yhteistyöverkostoa.

Myös Oulujoen missioklubilaiset matkustavat Vienan Karjalaan syyslomalla 2009. Viime syksynä he vastaanottivat Kalevalan nuorisoryhmän, jonka vietti iltaa oululaisten kanssa. Oulujokiset ovat innostuneet erityisesti vanhainkotikäynnistä ja ovat alkaneet neuvoa vanhuksille lämpöisiä tuliaisia. Matkarahoja he keräävät myyjäisillä, lastenhoidolla ja haravoinnilla. Missioklubissa nuorten näkökulma maailmaan laajentuu, he oppivat kantamaan yhteisvastuuta ja näkemään myös vähän kauempana asuvia lähimmäisinsään.

Virkistykseksi

Me länsimaiset, vanhan kristikunnan edustajat ajatteleme helposti, että meillä on annettavaa muille. Tietenkin meillä on evankeliumin ilosanoma ja mahdollisuus monenlaiseen aineelliseen apuun. Mutta helposti me olemme itseriittoisia ja ylimielisiä. Saatamme suhtautua alentuvasti kolmannen maailman kirkkoihin ja kristittyihin.

Itseriittoisuuteen ja ylimielisyyteen ei kuitenkaan ole aihetta. Päinvastoin. Me kamppailemme jäsenkadon kanssa. Me taistelemme maallistumista vastaan. Meillä on ongelmana jopa seurakunnan työntekijöiden heikko sitoutuminen kirkon uskoon ja Raamatun auktoriteettiin.

Toisin on vaikkapa Afrikassa ja Aasiassa. Siellä kirkko kasvaa. Afrikan ja Aasian kristityiltä me voisimme oppia ainakin kaksi asiaa: yhteisöllisyys ja pitäytyminen Raamatun sanassa.

Olin itse ryhmän kanssa vajaa kolme vuotta sitten Etelä-Tansaniassa Mtwarassa. Yhteisöllisyys tuli esiin esimerkiksi siinä, että kirkollisten ilmoitusten yhteydessä esiteltiin paikalla olevat vieraat, siis meidät suomalaiset. Sitten kysyttiin myös, onko paikalla sellaisia ihmisiä, jotka

eivät ole seurakunnan jäseniä. Heitä pyydettiin esittäytymään. Jos joku heistä oli tullut uutena paikkakunnalle, häntä pyydettiin kirjautumaan seurakunnan jäseneksi. Uudet ja oudot ihmiset otettiin siis vastaan. Heidät huomioitiin. Meillä kirkossa voi käydä oikeastaan kohtaamatta ketään.

Mtwarassa kohtasimme köyhistä köyhimpiä. Heidän keskuudessaan näkyi selvästi keskinäinen rakkaus ja huolenpito. Vaikka itsellä ei ollut juuri mitään ja toimeentulo oli heikkoa, tarvitsevaa ei käännytetty pois vaan häntä yritettiin auttaa mahdollisuuksien mukaan. Usko vaikutti rakkautena. Me emme tahdo jakaa edes yltäkylläisyydestämme.

Nuorten kirkkojen edustajien saarnat ja puheet ovat olleet täyttä asiaa aina, kun niitä olen kuullut. Ne pitäytyvät tiukasti Raamatun arvovallassa. Julistus on suoraa, puhuttelevaa, voimallista. Meillä olisi paljon oppimista tuosta Raamatusta pitäytyvästä saarnaamisesta. Emme siis ole antajan paikalla. Olemme ennen muuta vastaanottajan, oppijan paikalla.

Pentti Korttesluoma, rovastikunnan lähetyspappi

Lähetyksen kasvot

FM sosiaaliantropologi Emma Holmström on Oulun tuomiokirkko-seurakunnan, Tuiran ja Oulujoen seurakuntien nimikkolähtö. Hän lähti Kambodzhaan 19.2.2009. Kambodzha on yksi maailman köyhimmistä maista, jota punakmeerit terrorisoivat 1970-luvulla. 1990-luvulla

olot alkoivat rauhoittua ja vakiintua. Emma on Suomen Lähetysseuran palveluksessa, joka tukee kehityshankkeita ja toimii International Cooperation Cambodian (ICC) puitteissa. Hankkeet tähtäävät Koillis-Kambodzhan vähemmistökansojen elinolojen parantamiseen, lukutaidon ja ruokaturvan kehittämiseen, vähävaraisten ja orpojen lasten koulunkäynnin tukemiseen ja elämäntaitojen parantamiseen.

Maaliskuun puolella välissä Emma lähetti terveisiä: ”Tällä hetkellä aikataulu on hurja, ICC-järjestön orientoitumisohjelma on käynnissä, asunnon etsintä ja kielitunnit alkavat ensi viikolla! Lämpötila on hurja, ruoka hyvää, moottoripyörätaksien käyttö on alkanut sujua. Oma kirkko Phnom Penhissa tuntuisi löytyneen anglikaanikirkon englanninkielisestä seurakunnasta. Siinä nyt kuulumisista pähkinänkuoressa, kirjoitan lisää myöhemmin!”

Maailman maininkeja

Leena Pasanen, Tansania (Tuomiokirkko-, Tuiran ja Oulujoen seurakunta, Suomen Lähetysseura)

Heti maanantaina lounaan jälkeen läksin Jennyn kanssa kylille tapaamaan hiv-positiivisia ihmisiä, ja palasimme sieltä illalla kuuden jälkeen. En edes muista, montako aivan surkeata majaa olen nähnyt, ja kaikissa olen käynyt myös sisällä. Ja joka päivä olen saanut kirpun puremia... Eilen olin Susan Vintonin kanssa putkeen 8 tuntia kylä-kierröksellä, ja taisimme käydä parissakymmenessä talossa. Yhdessä talossa vieraileminen vaati meiltä noin tunnin kävelyn, kun auto piti jättää kauas ja talo oli jyrkkäkin jyrkemmän pitkän rinteiden alla laakson pohjassa; köyhän miehen risumaja. Kun katsoin alas laaksoon, jonne meidän piti mennä, mietin muutaman kerran miten pääsen sieltä ylös! Paluumatkalla oli pakko pysähtyä varmaan kymmenen kertaa vetämään henkeä ja odottamaan että pulssi tasaantuisi. Olenpa totisessa korkean paikan leirissä, ja jos ei kunto tässä kohene, niin ei sitten missään! Hyvä että minulla on pieni digitaalikamera mukana: olen ottanut kuvia kasvaimista, valtavasti turvonneesta elefantiaasi jalasta, syvistä kroonisista haavoista, omituisista silmistä joissa silmänvalkuaiset ovat ruskeat ja sarveiskalvon päällä erikoinen kalvo. Näitä kuvia ihmettelen sitten Ilembulan lääkäreiden kanssa ja mietimme, mitä pitäisi tehdä.

Shalhevetyah-keskuksen työntekijäjoukkoa Jerusalemissa: Victor, Georgette, Layla, Amal, Anneli ja Oren.

Eeva ja Mika Pouke, Israel (Tuomiokirkko- ja Karjasillan seurakunta, Suomen Lähetysseura)

Seurakunnassa jatkuu uusi kasteopetusjakso. Nyt mukana on uusi äiti kahden poikansa kanssa. Lisäksi pidämme Alef (Alfa)-raamattukurssia muutamalle muulle seurakuntalaiselle. Nämä tuokiot ovat tuntuneet merkityksellisiltä. Herralle kiitos, hänen työnsä jatkuu ihmissydämiä valloituksena. Me emme sodi lihaa ja verta vastaan vaan käymme henkimaailman sotaa Sanan, rukouksen ja rakkauden aseilla. Siinä pyydämme teitäkin apuun.

Menkää

Lähde Suomen Lähetysseuran vuosijuhlille Tampereelle! Ohjelma on hajautettu eri puolille kaupunkia. Suuret yhteistilaisuudet pidetään kirkoissa ja Ratinan stadionilla. Juhlapaikkojen välillä kulkee lauantaina ilmainen Lähetys-Nyssi. Löydä uusia oivalluksia ja näkyjä toteuttaa lähetystyötä omassa elämässäsi ja seurakunnassasi! Lisätietoja ohjelmasta www.lahetysohjelmat.fi.

UUDET JAOT!

Valtakunnalliset Lähetysjuhlalat
Tampereella 5.-7.6.2009

...ja tehkää!

Lähtö Oulun ev.-lut. seurakuntien järjestämälle retkelle pe 5.6.2009 klo 9.00 linja-autoaseman tilausajolaiturista, paluu sunnuntai-iltana 7.6.2009. Matkan hinta 105 euroa sisältää matkan, majoituksen kahden hengen huoneissa hotelli Waltikassa Valkeakoskella sekä vakuutuksen Oulun ev.-lut. seurakuntien jäsenille. Osallistujille lähetetään retkikirje. Matkanjohtajina toimivat lähetysshiiteerit Ulla Mäkinen ja Raija Nissinen.

Ilmoittautuminen viimeistään to 30.4.2009 yhteisten seurakuntapalvelujen toimistoon, puh. (08) 316 1340 tai www.oulunseurakunnat.fi.